

תת"ע (עכו) 10964-02-25 - ג'ואד דאוד נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 10964-02-25 מדינת ישראל נ' דאוד
תיק חיצוני: 16216604088

לפני כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

ג'ואד דאוד

המבקש
נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ").

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 19.5.2025 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 6.6.2025.

דין ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) (2003) 793 (להלן: "עניין

איטליא"; ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

טענת המבקש כי לא ידע אודות מועד הדיון ומשכך לא התייצב אליו דינה להידחות. במעמד הדיון, וטרם שפיטת המבקש בהעדרו, הוצגה בפניי הזמנה לדין אשר נמסרה לידי המבקש וזאת כפי שעולה מפורוטול הדיון. הזמנה זו אף צורפה על ידי המשיבה לתגובתה, וכפי שניתן לראות, צוין "ברחל בתך הקטנה" כי ההזמנה לדין נמסרה ביד למבקש וכי הוא לא חתם על אישור המסירה. המבקש אמנם טען כי מעולם לא קיבל הזמנה לדיון, אולם כלל לא התמודד קיומו של זימון כדין הגם שהדבר צוין מפורשות בפרוטוקול.

אוסף ואומר כי הטענה בדבר אי קבלת זימון לדיון הינה טענה שזורה, ואף שזורה מדי, בפי נאשמים אשר לא טרחו להתייצב לדיונים בעניינם ונשפטו בהעדרם. טענה זו נשמעת חדשות לבקרים באולמות בתי המשפט ועל מנת לקבלה יש לבסס אותה כדבעי; טענת אי קבלת זימון אשר נטענת כלאחר יד, אין בה כדי להועיל לאומרה; בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.2022) שם נקבע לפיהם:

"אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

זאת ועוד, המבקש טען כי נבצר ממנו להתייצב לדיון עקב מחלתו, ולראיה צירף אישור מחלה הנוגע ליום הדיון. אלא שעיון באישור המחלה אשר צורף לבקשת המבקש מעלה כי הופק ביום 2.6.2025 בעוד הדיון היה ביום 19.5.2025. משעסקין באישור מחלה רטרואקטיבי, אין מקום לייחס לו משקל כלשהו בהליך בו עסקין (ראה לעניין זה עפ"ת 67199-08-21 ברק וקנין נ' מדינת ישראל). כמו כן, אישור המחלה כמו מעיד על עצמו כי אין הוא בתוקף עבור מוסדות משפטיים. בהקשר זה אדגיש כי לא נהיר כיצד מחד המבקש טוען כי הוא לא ידע אודות מועד הדיון ומצד שני מצרף הוא אישור מחלה - שהופק רטרואקטיבית - וטוען כי לא היה בקו הבריאות ביום הדיון ומשכך לא התייצב אליו. יש בדברים האמורים כדי להטיל דופי בדברי המבקש ולהאיר באור שלילי את טענותיו.

עוד אוסיף כי רישום דו"ח במעמד ביצוע העבירה בצד הזמנה לדין אין בהן כדי לסתור אחד את השני והלשמיט את הקרקע מתחת לקיומה של הזמנה כדין.

לסיכום נקודה זו, אני קובעת כי המבקש זומן כדין ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדין.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו.

המבקש כלל לא כפר בביצוע העבירה, וכל שטען היה כי דחיית הבקשה תוביל לנזק בהיותו מפרנס, בצד הטענה כי הוריו ובת זוגו זקוקים לתמיכתו בשל מחלתם. כידוע, טענה מעין דא אינה מבססת את העילה של עיוות דין ודי להפנות בעניין זה לרע"פ סאלם אשר צוטט לעיל.

יוצא איפוא כי המבקש לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי ללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

בשולי הדברים יצוין כי טענת המבקש באשר לקבלת הבקשה וחיוב בתשלום הוצאות נדונה ונדחתה. לעניין זה ראה, עפ"ת 25991-10-22 **איזגיאייב נ' מדינת ישראל** (15.12.2022), שם נאמרו הדברים הבאים:

"אני יכול להסכים עם טענת הסנגור המלומד, כפי שעלתה בדין, לפיה, "כאשר אדם מבקש להישפט וטורח וטוען שלא קיבל ומכחיש הגם נסיבות הדו"ח, 'יש לתת לו יומו בבית המשפט' וגם חויבו בהוצאות של 500 ₪". קבלת טענה מעין זו, משמעותה ביטול הלכה למעשה של חזקת המסירה, שכן כל אימת שמועלית טענה על ידי מי ש"טרח" וביקש להישפט, כי לא קיבל את הזימון, יש לבטל את שפיטתו בהעדר, מבלי שהונח כל הסבר ומבלי שניתנה כל הוכחה לעניין הסירוב לדרוש את הדואר".

לאור כל האמור, הבקשה נדחית, בלא צורך בדין במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"ה, 19 יוני 2025, בהעדר
הצדדים.